

ความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้ด้วยตนเอง ภาวะผู้นำของหัวหน้ากลุ่มงาน กับการปฏิบัติงานของวิสัญญีพยาบาล โรงพยาบาลทั่วไป สังกัดกระทรวงสาธารณสุข Relationships between self- directed learning, leadership of head nurse and performance of nurse anesthetists, General hospitals, Ministry of Public Health

ทัศนีย์ สุนทร*¹ กัญญาดา ประจุกิลป²

Thatsanee Sunthorn¹ Gunyadar Prachusilpa²

¹โรงพยาบาลอ่างทอง, อ่างทอง, ประเทศไทย 14000

¹Angthong hospital, Angthong, Thailand 14000

²คณะพยาบาลศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร, ประเทศไทย 10330

²Faculty of Nursing Chulalongkorn University, Bangkok, Thailand 10330

บทคัดย่อ

การวิจัยแบบบรรยายเชิงความสัมพันธ์ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้ด้วยตนเอง ภาวะผู้นำของหัวหน้ากลุ่มงานกับการปฏิบัติงานของวิสัญญีพยาบาล โรงพยาบาลทั่วไป สังกัดกระทรวงสาธารณสุข กลุ่มตัวอย่างเป็นวิสัญญีพยาบาลจำนวน 278 คน โรงพยาบาลทั่วไป สังกัดกระทรวงสาธารณสุข โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการเรียนรู้ด้วยตนเอง แบบสอบถามภาวะผู้นำของหัวหน้ากลุ่มงานการพยาบาลวิสัญญี และแบบสอบถามการปฏิบัติงานของวิสัญญีพยาบาล ซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและทดสอบความเที่ยงของเครื่องมือโดยการนำไปทดลองใช้และหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .83, .96 และ .91 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. การปฏิบัติงานของวิสัญญีพยาบาลโรงพยาบาลทั่วไป สังกัดกระทรวงสาธารณสุข อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.43, SD = .43)
2. การเรียนรู้ด้วยตนเองของวิสัญญีพยาบาล โรงพยาบาลทั่วไป สังกัดกระทรวงสาธารณสุข อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.77, SD = .48) ภาวะผู้นำของหัวหน้ากลุ่มงานอยู่ในระดับสูง (\bar{X} = 3.68, SD = .54)
3. การเรียนรู้ด้วยตนเอง และภาวะผู้นำของหัวหน้ากลุ่มงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติงานของวิสัญญีพยาบาลโรงพยาบาลทั่วไป สังกัดกระทรวงสาธารณสุข อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (r = .32 และ .44 ตามลำดับ)

คำสำคัญ: การเรียนรู้ด้วยตนเอง ภาวะผู้นำของหัวหน้ากลุ่มงาน การปฏิบัติงานของวิสัญญีพยาบาล

Corresponding Author: *E-mail address: aui1819@hotmail.co.th

**โครงการนี้ได้รับทุนอุดหนุนวิทยานิพนธ์สำหรับนิสิตจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และได้รับทุนสนับสนุนการทำวิจัยจากคณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**The project is has received funded for thesis students from the Graduate Chulalongkorn University and the research was funded from the Faculty of Nursing Chulalongkorn University

Abstract

The purpose of this descriptive research was to study the relationships between self-directed learning, leadership of head nurse and performance of nurse anesthetists, General hospitals, Ministry of Public Health. The sample were 278 nurse anesthetists in the General hospitals, Ministry of Public Health, selected by simple random sampling technique. The research instruments were personal factors, self directed learning, leadership of head nurse and performance of nurse anesthetists questionnaires. All questionnaires were tested for content validity and reliability with Cronbach's alpha coefficients of .83, .96 and .91 respectively. Data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation and Pearson's product moment correlation coefficient.

The major findings were as follows:

1. Mean score of performance of nurse anesthetists was at the high level. (\bar{X} = 4.43, SD = .43)
2. Mean score of self directed learning was at the high level. (\bar{X} = 3.77, SD = .48), leadership of head nurse was at the high level. (\bar{X} = 3.68, SD = .54)
3. There was positively significant relationship between self directed learning, leadership of head nurse, and performance of nurse anesthetists at the .05 level. (r= .32 and .44 respectively)

Keywords: Self directed learning, leadership of head nurse, performance of nurse Anesthetists

บทนำ

โรงพยาบาลทั่วไปสังกัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นสถานบริการของรัฐที่กระจายอยู่ทุกจังหวัด มีความสำคัญอย่างยิ่งในระบบบริการสุขภาพที่ครอบคลุมทั้งการส่งเสริม การป้องกัน การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสุขภาพ ให้บริการผู้ป่วยที่มารับการตรวจทั่วไป ทั้งผู้ป่วยภายนอกและผู้ป่วยภายในได้อย่างทั่วถึง โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบทที่ห่างไกล มีขีดความสามารถในการรักษาพยาบาลในระดับทุติยภูมิ ปฏิบัติงานเน้นแก้ไขปัญหาความเจ็บป่วยที่ซับซ้อนรุนแรงถึงวิกฤตรวมถึงมีการพัฒนาเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายบริการที่ไร้รอยต่อตามแผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติฉบับที่ 11 ซึ่งปัจจุบันโรงพยาบาลทั่วไปต้องปรับตัวต่อการให้บริการเนื่องจากได้รับผลกระทบจากระบบบริการสุขภาพของประเทศไทยที่ประสบปัญหาเรื่องประสิทธิภาพ คุณภาพบริการ ขาดการวางแผนการใช้ทรัพยากรในการจัดระบบบริการ¹ ซึ่งการบริการทางวิสัญญีวิทยาเป็นสาขาเฉพาะทางสาขาหนึ่งในการบริการทางสาธารณสุขที่เปิดให้บริการระงับความรู้สึกแก่ผู้ป่วยที่มารับบริการผ่าตัดด้านสูติกรรม ด้านหูด ตา คอ จมูก ด้านออร์โธปิดิกส์ และด้านศัลยกรรมทั่วไป ตลอด 24 ชั่วโมง ซึ่งกลุ่มงานวิสัญญีเป็นกลุ่มงานที่มีความรู้ความชำนาญเฉพาะทางแยกจากงานพยาบาลทั่วไปไม่สามารถทำงานทดแทนกันได้ วิสัญญีพยาบาลจึงจำเป็นต้อง

ต้องมีความรู้ ความสามารถ ตลอดจนทักษะที่หลากหลายในการประเมินและแก้ไขปัญหาที่มีความซับซ้อนในการปฏิบัติงาน พัฒนาคุณภาพบริการให้ดีที่สุดและมีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อให้ผู้รับบริการได้รับการตอบสนองที่ดี สามารถดูแลตนเองได้ดีตามศักยภาพ โดยคำนึงถึงผู้ใช้บริการเป็นสำคัญ สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 มุ่งเน้นในคุณภาพและประสิทธิภาพด้านการรักษาพยาบาล สามารถตอบสนองต่อความคาดหวังของผู้ใช้บริการที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผู้ป่วยปลอดภัยและพึงพอใจในบริการที่ได้รับเพื่อเป็นทางเลือกในการเข้าถึงการบริการสุขภาพที่ดีและได้มาตรฐาน

วิสัญญีพยาบาล คือผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ซึ่งได้รับประกาศนียบัตรการศึกษาหรืออบรมหลักสูตรวิสัญญีพยาบาลเป็นเวลา 1 ปี จากสถานฝึกอบรมซึ่งรับรองโดยราชวิทยาลัยวิสัญญีแพทย์ มีขอบเขตการให้ยาระงับความรู้สึกแบบทั่วไป (General Anesthesia) อย่างถูกต้องตามกฎหมายในหน่วยราชการภายใต้การควบคุมของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมเท่านั้น แต่ไม่รวมถึงการให้ยาชาทางไขสันหลังหรือการระงับความรู้สึกทางไขสันหลัง² มีความสำคัญกับความปลอดภัยของผู้รับบริการที่รับการผ่าตัดและการระงับความรู้สึก แต่เนื่องจากกระทรวงสาธารณสุขประสบปัญหาขาดแคลนวิสัญญีแพทย์ต่อเนื่องยาวนาน ส่งผลให้การรักษาผู้ป่วยด้วยวิธี

การผ่าตัดทำไปด้วยความยากลำบากและไม่ปลอดภัยซึ่งปัจจุบัน การรักษาของโรงพยาบาลรัฐยังเดินหน้าไปได้เพราะมีวิสัญญีพยาบาลมาช่วยแบ่งเบาภาระงานปฏิบัติงานให้ยาระงับความรู้สึกแก่ผู้ป่วย ให้การวินิจฉัยปัญหาของผู้ป่วยโดยจำแนกภาวะของผู้ป่วยและความเสี่ยงต่อการให้ยาระงับความรู้สึก เพื่อเลือกวิธีการและดำเนินการให้ยาระงับความรู้สึกได้อย่างเหมาะสมกับผู้ป่วยแต่ละราย ปฏิบัติการช่วยชีวิตผู้ป่วยในภาวะวิกฤตเกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจและให้การอภิบาลผู้ป่วยภาวะวิกฤต ภายหลังการให้ยาระงับความรู้สึก³ วิสัญญีพยาบาลที่ปฏิบัติงาน โรงพยาบาลทั่วไป จำเป็นต้องมีการพัฒนาความรู้ ทักษะ ความสามารถปฏิบัติหน้าที่ด้วยความชำนาญการ ป้องกันความสูญเสีย ไม่ให้เกิดขึ้นกับผู้ป่วยบริการและชื่อเสียงขององค์กร และปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ได้มาตรฐานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความปลอดภัยไม่มีความเสี่ยงเกิดขึ้นแก่ผู้ป่วยบริการ ตามมาตรฐานของสถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลที่กำหนดให้ความปลอดภัยของผู้ป่วย (Patient Safety Goals : SIMPLE) ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการวิสัญญี คือ S: Safe Anesthesia ในการลดความผิดพลาดและอุบัติการณ์ความไม่ปลอดภัยที่เกิดขึ้นกับผู้ป่วย⁴ ถึงแม้ว่าวิสัญญีพยาบาลไทยเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกอบรม สามารถให้ยาระงับความรู้สึกภายใต้การรับผิดชอบของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมในสถาบันโรงพยาบาลของรัฐ⁵ และต้องได้รับการอบรมฟื้นฟูการพยาบาลด้านวิสัญญีทุก 3 ปีเพื่อติดตามองค์ความรู้ใหม่ ๆ ก็ตาม แต่ในการปฏิบัติงานการพยาบาลด้านวิสัญญีวิทยาทุกภูมิภาคของประเทศไทย จำนวน 200,000 คน ในโรงพยาบาลจำนวน 20 แห่ง เกิดภาวะแทรกซ้อนทางวิสัญญี ได้แก่ ภาวะหัวใจหยุดเต้น ทั้งในขณะผ่าตัดและภายใน 24 ชั่วโมงหลังผ่าตัด ภาวะออกซิเจนในผู้ป่วยลดลง ซึ่งเกิดได้บ่อยในขณะที่ผู้ป่วยหลับ ไม่ว่าจะใช้ยาระงับความรู้สึกชนิดใด ทำให้ต้องใส่ท่อช่วยหายใจ ซึ่งนำไปสู่ความสูญเสีย พิกัดและการฟ้องร้องบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน ดังนั้นหากวิสัญญีพยาบาลมีการเตรียมตัว เร่งพัฒนาตนเอง มีการเรียนรู้ เพิ่มพูนทักษะ วางแผนให้การพยาบาลและปฏิบัติงานได้ตามมาตรฐานการพยาบาล จะช่วยลดภาวะแทรกซ้อนและการฟ้องร้องต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้ ซึ่งการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลกับการปฏิบัติงานของวิสัญญีพยาบาลน่าจะเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการหาแนวทางป้องกันความสูญเสียไม่ให้เกิดกับผู้ป่วยบริการและชื่อเสียงขององค์กร เป็นข้อมูลสนับสนุนการวางแผนการปฏิบัติงานที่เหมาะสมซึ่งนำไปสู่การพัฒนาตนเอง พัฒนางองค์กรและพัฒนาคุณภาพบริการวิสัญญีให้มี

ประสิทธิภาพต่อไป

การเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะงานของพยาบาลที่ต้องติดตามความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์และเทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นความสามารถในการมีจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองไปสู่เป้าหมาย ดังนั้นวิสัญญีพยาบาลจึงจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง ในระหว่างการปฏิบัติงานเพื่อธำรงรักษาไว้ซึ่งสมรรถนะในการปฏิบัติงานเพื่อให้ถึงเป้าหมายตามแนวคิดของ Williamson⁶ มี 5 องค์ประกอบคือ การตระหนักในการเรียนรู้ กลวิธีในการเรียนรู้ กิจกรรมในการเรียนรู้ การประเมินผลการเรียนรู้ และทักษะการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งการเรียนรู้สามารถเปลี่ยนพฤติกรรมและเพิ่มสมรรถนะของบุคลากร และพบว่าการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกสูงสุดต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรทางการแพทย์และการพยาบาล โดยอสังันท์ อินทรกำแหง พบว่าบุคลากรที่มีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองอยู่ในระดับสูงจะส่งผลให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพสูงขึ้นด้วย⁷ ดังนั้นการเรียนรู้ด้วยตนเองน่าจะมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานของวิสัญญีพยาบาล

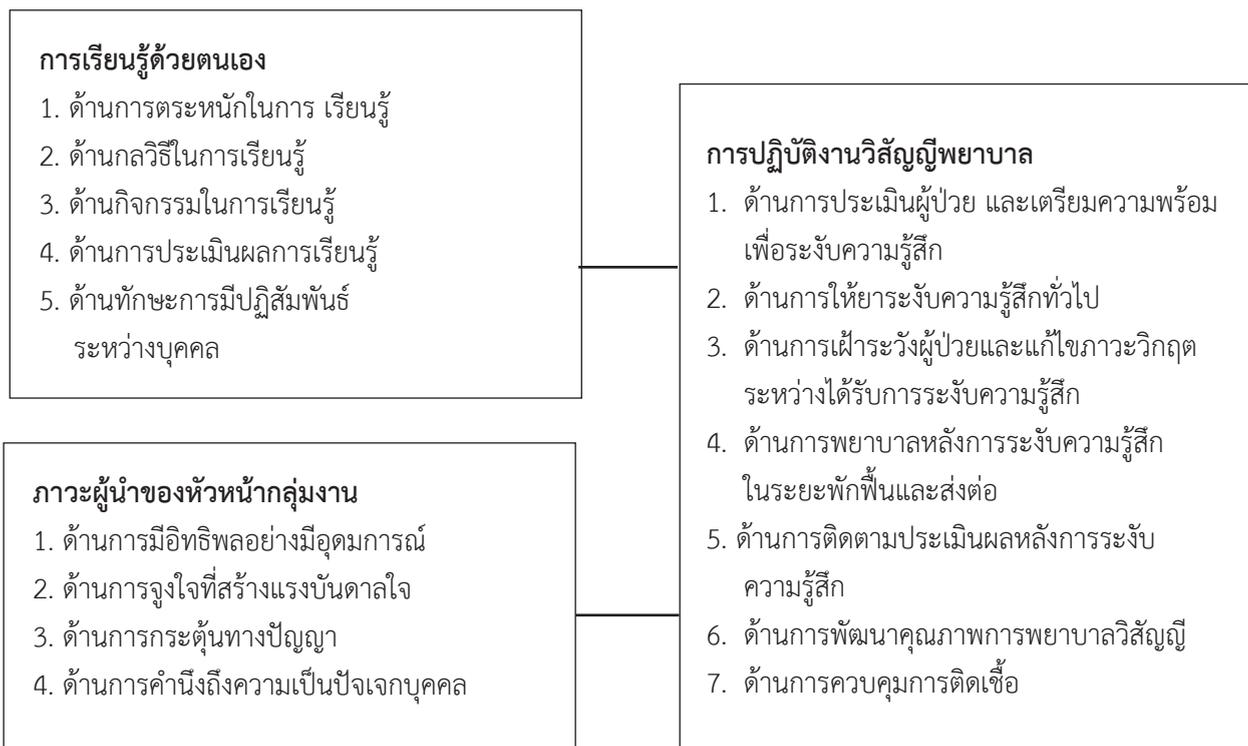
ภาวะผู้นำของหัวหน้ากลุ่มงานการพยาบาลวิสัญญี เป็นความสามารถของบุคคลที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานด้านการบริหารและด้านคลินิกในสาขาที่ตนปฏิบัติงานอยู่ เพื่อให้เกิดความศรัทธาและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา มุ่งให้มีการเปลี่ยนแปลงจากสภาพเดิมที่เป็นอยู่ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงในสังคมปัจจุบัน ค่านิยมของการทำงานย่อมเปลี่ยนแปลงไป หากหัวหน้ากลุ่มงานการพยาบาลวิสัญญีไม่มุ่งพัฒนาคน ไม่มุ่งพัฒนาภาวะผู้นำ แม้จะมีเทคโนโลยีทันสมัยเพียงใด ก็ไม่อาจจะเติบโตก้าวหน้าได้ ดังนั้นในการปฏิบัติงานเพื่อบริหารงานให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพของหัวหน้ากลุ่มงานการพยาบาลวิสัญญีจึงจำเป็นต้องอาศัยผู้นำที่ภาวะผู้นำตามแนวคิดของ Bass and Reggio⁸ มี 4 องค์ประกอบคือ การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ การจูงใจที่สร้างแรงบันดาลใจ การกระตุ้นทางปัญญา และการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกของบุคคลซึ่งจากการศึกษาของ นงพงา ปั้นทองพันธ์⁹ พบว่าภาวะผู้นำมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลประจำการหน่วยหออภิบาลผู้ป่วยหนักโรงพยาบาลของรัฐกรุงเทพมหานคร ดังนั้นภาวะผู้นำของหัวหน้ากลุ่มงานน่าจะมีสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานของวิสัญญีพยาบาล

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงศึกษาการเรียนรู้ด้วยตนเอง ภาวะผู้นำของหัวหน้ากลุ่มงาน ว่ามีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานของวิสัญญีพยาบาล โรงพยาบาลทั่วไป สังกัดกระทรวงสาธารณสุขหรือไม่ อย่างไร เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารการพยาบาลในการนำไปพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานของวิสัญญีพยาบาล และเป็นแนวทางสำหรับวิสัญญีพยาบาลในการพัฒนาการปฏิบัติงานของตนเองต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานของวิสัญญีพยาบาล การเรียนรู้ด้วยตนเอง ภาวะผู้นำของหัวหน้ากลุ่มงาน โรงพยาบาลทั่วไป สังกัดกระทรวงสาธารณสุข
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้ด้วยตนเอง ภาวะผู้นำของหัวหน้ากลุ่มงานกับการปฏิบัติงานของวิสัญญีพยาบาล โรงพยาบาลทั่วไป สังกัดกระทรวงสาธารณสุข

กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบบรรยายเชิงความสัมพันธ์ (Descriptive correlational research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ วิสัญญีพยาบาลที่ได้รับประกาศนียบัตรการศึกษาหรืออบรมหลักสูตรวิสัญญีพยาบาลเป็นเวลา 1 ปี จากสถานฝึกอบรมซึ่งรับรองโดยราชวิทยาลัยวิสัญญีแพทย์ ไม่จำกัดเพศ อายุ อายุงาน ไม่ได้ดำรงตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มงานการพยาบาลวิสัญญี และยังปฏิบัติงานที่วิสัญญีพยาบาลในโรงพยาบาลทั่วไป สังกัดกระทรวง

สาธารณสุข ที่มีขนาด 300-500 เตียงจำนวน 42 แห่ง มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 640 คน ไม่รวมหัวหน้ากลุ่มงานวิสัญญีพยาบาลจำนวน 42 คน

กลุ่มตัวอย่างคือ วิสัญญีพยาบาล ที่ยังปฏิบัติหน้าที่วิสัญญีพยาบาลในโรงพยาบาลทั่วไป โดยใช้สูตรหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Yamane¹⁰ โดยการกำหนดความคลาดเคลื่อนไว้ที่ระดับ 0.05 ได้จำนวน 278 คน ได้โรงพยาบาลจำนวน 18 แห่ง จากการสุ่มแบบง่าย ดังนี้ โรงพยาบาลลำพูน โรงพยาบาลแพร์ โรงพยาบาลแม่สอด โรงพยาบาลสุโขทัย โรงพยาบาลกำแพงเพชร โรงพยาบาลชัยนาท โรงพยาบาลสิงห์บุรี โรงพยาบาลลพบุรี โรงพยาบาลนครนายก โรงพยาบาล

พระจอมเกล้า โรงพยาบาลบ้านโป่ง โรงพยาบาลสมุทรปราการ โรงพยาบาลร้อยเอ็ด โรงพยาบาลสกลนคร โรงพยาบาลเลย โรงพยาบาลโยธิน โรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ และ โรงพยาบาลพัทลุง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของวิสัญญีพยาบาลทั่วไป สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ประกอบด้วย อายุ เพศ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการปฏิบัติงานในตำแหน่งวิสัญญีพยาบาล คำถามมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบและเป็นคำถามปลายเปิด

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยบูรณาการตามแนวคิดของ Williamson ซึ่งประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ด้านการตระหนักในการเรียนรู้ ด้านกลวิธีในการเรียนรู้ ด้านกิจกรรมในการเรียนรู้ ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ และด้านทักษะการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ลักษณะแบบสอบถามเป็นระดับความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Likert scale) 5 ระดับซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ประกอบด้วย อาจารย์พยาบาล 2 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการพยาบาลวิสัญญี 3 คน ได้ค่า CVI เท่ากับ 0.8 มีค่าความเที่ยงจากการทดลองใช้เครื่องมือ ได้ค่าแอลฟาเท่ากับ .83

ตอนที่ 3 แบบสอบถามภาวะผู้นำของหัวหน้ากลุ่มงานวิสัญญีพยาบาล ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยบูรณาการตามแนวคิดของ Bass and Reggio ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ ด้านการจูงใจที่สร้างแรงบันดาลใจ ด้านการกระตุ้นทางปัญญา และด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล ลักษณะแบบสอบถามเป็นระดับความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Likert scale) 5 ระดับ ซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ประกอบด้วย อาจารย์พยาบาล 2 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการพยาบาลวิสัญญี 3 คน ได้ค่า CVI เท่ากับ 1.0 มีค่าความเที่ยงจากการทดลองใช้เครื่องมือ ได้ค่าแอลฟาเท่ากับ .96

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการปฏิบัติงานของวิสัญญีพยาบาล ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยบูรณาการจาก สำนักการพยาบาล กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข, AANA¹¹ ซึ่ง

ประกอบด้วย 7 ด้าน คือ ด้านการประเมินผู้ป่วยและเตรียมความพร้อมเพื่อระงับความรู้สึก ด้านการให้ยาระงับความรู้สึก ด้านการเฝ้าระวังผู้ป่วยและแก้ไขภาวะวิกฤตระหว่างได้รับการระงับความรู้สึก ด้านการพยาบาลหลังการระงับความรู้สึก ในระยะพักฟื้นและส่งต่อ ด้านการติดตามประเมินผลหลังการระงับความรู้สึก ด้านการพัฒนาคุณภาพการพยาบาลวิสัญญี และด้านการควบคุมการติดเชื้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นระดับความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Likert scale) 5 ระดับ ซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ประกอบด้วย อาจารย์พยาบาล 2 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการพยาบาลวิสัญญี 3 คน ได้ค่า CVI เท่ากับ 1.0 มีค่าความเที่ยงจากการทดลองใช้เครื่องมือ ได้ค่าแอลฟาเท่ากับ .91

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมในคน กลุ่มสหสถาบันชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ จว 927/58 เป็นโครงการที่ได้มาตรฐาน ไม่ขัดต่อสวัสดิภาพและภัยอันตรายแก่ผู้เข้าร่วมวิจัย ซึ่งได้อธิบายถึงกระบวนการวิจัย วัตถุประสงค์ และประโยชน์จากงานวิจัยซึ่งผู้เข้าร่วมงานวิจัยได้อ่านเอกสารชี้แจงและสมัครใจเข้าร่วมวิจัยโดยลงนามในใบยินยอมเข้าร่วมวิจัยเรียบร้อยก่อนการให้ข้อมูล ผู้เข้าร่วมวิจัยสามารถยุติให้ข้อมูลหรือถอนตัวจากการวิจัยได้โดยอิสระ และไม่เกิดผลกระทบใด ๆ ข้อมูลที่ได้จะถูกเก็บไว้เป็นความลับ ไม่ระบุข้อมูลที่เป็นการบ่งชี้ถึงผู้เข้าร่วมการวิจัย และเสนอผลการวิจัยในภาพรวมของงานวิจัย เมื่อได้เอกสารรับรองแล้วผู้วิจัยได้ทำหนังสือขออนุมัติเก็บรวบรวมข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชาโรงพยาบาลทั่วไปทั้ง 18 แห่ง และติดต่อประสานงานผู้รับผิดชอบกับหัวหน้ากลุ่มงานการพยาบาลแต่ละโรงพยาบาลทางโทรศัพท์ เพื่อชี้แจงขั้นตอนการเก็บข้อมูลการวิจัยและส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ โดยขอความกรุณาให้หัวหน้ากลุ่มงานการพยาบาลแต่ละโรงพยาบาลเป็นผู้รวบรวมแบบสอบถามส่งกลับคืนผู้วิจัยภายใน 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์สามารถนำไปวิเคราะห์ได้ จำนวน 278 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลตามระเบียบวิธีทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $p < .05$

ผลการวิจัย

ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 92.10 โดยมีอายุระหว่าง 33-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.10 ระดับการศึกษาจบปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 96.40 ปฏิบัติงานในตำแหน่งวิสัญญีพยาบาลคิดเป็นร้อยละ 4.03 โดยอยู่ในช่วงเวลา >10 ปี มากที่สุด

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติงานของวิสัญญีพยาบาล การเรียนรู้ด้วยตนเอง ภาวะผู้นำของหัวหน้ากลุ่มงาน โรงพยาบาลทั่วไป สังกัดกระทรวงสาธารณสุข (n = 278)

ตัวแปร	\bar{X}	SD
การปฏิบัติงานของวิสัญญีพยาบาล	4.43	.43
การเรียนรู้ด้วยตนเอง	3.77	.48
ภาวะผู้นำของหัวหน้ากลุ่มงานการพยาบาลวิสัญญี	3.68	.45

จากตารางที่ 1 พบว่าการปฏิบัติงานของวิสัญญีพยาบาล การเรียนรู้ด้วยตนเอง ภาวะผู้นำของหัวหน้ากลุ่มงานการพยาบาลวิสัญญี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$, $SD = .43$, $\bar{X} = 3.77$, $SD = .48$ และ $\bar{X} = 3.68$, $SD = .45$ ตามลำดับ)

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้ด้วยตนเอง ภาวะผู้นำของหัวหน้ากลุ่มงาน กับ การปฏิบัติงานของวิสัญญีพยาบาล โรงพยาบาลทั่วไป สังกัดกระทรวงสาธารณสุข (n = 278)

ตัวแปร	ค่าคะแนนเฉลี่ย		ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	p-value
	\bar{X}	SD		
การเรียนรู้ด้วยตนเอง	3.77	.48	.32*	.05
ภาวะผู้นำของหัวหน้ากลุ่มงาน	3.68	.54	.44*	.05

* $p < .05$

จากตารางที่ 2 พบว่า การเรียนรู้ด้วยตนเองและภาวะผู้นำของหัวหน้ากลุ่มงานมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับการปฏิบัติงานของวิสัญญีพยาบาล โรงพยาบาลทั่วไป สังกัดกระทรวงสาธารณสุข อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .32$) และ ($r = .44$) ตามลำดับ

การอภิปรายผล

อภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. การศึกษาระดับการปฏิบัติงานของวิสัญญีพยาบาลการเรียนรู้ด้วยตนเอง ภาวะผู้นำของหัวหน้ากลุ่มงานโรงพยาบาลทั่วไป สังกัดกระทรวงสาธารณสุข พบว่า

จากผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติงานของวิสัญญีพยาบาลโรงพยาบาลทั่วไป สังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43, SD = .43$) อภิปรายได้ว่า วิสัญญีพยาบาลโรงพยาบาลทั่วไป สังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่รับผิดชอบของตน ใช้ความรู้ ทักษะในการปฏิบัติกิจกรรมทางการพยาบาลด้านวิสัญญีแก่ผู้รับบริการ ถูกต้อง ครบถ้วน ในขอบเขตหน้าที่รับผิดชอบอย่างเหมาะสม มุ่งเน้นในคุณภาพและประสิทธิภาพด้านการรักษาพยาบาลเพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานเชิงวิชาชีพให้สอดคล้องกับเป้าหมายคุณภาพที่กำหนด และบ่งบอกถึงความเป็นเลิศในการรักษาพยาบาล ให้ผู้ใช้บริการพึงพอใจในบริการที่ได้รับ วิสัญญีพยาบาลที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลทั่วไปต้องตระหนักถึงการบริการที่ได้มาตรฐาน พัฒนาให้ตนเองมีความรู้ ความสามารถและทักษะการพยาบาลด้านวิสัญญีอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้วิสัญญีพยาบาลทุกคนต้องทราบขอบเขตของวิชาชีพอย่างแม่นยำ เพื่อเกิดความมั่นใจในการปฏิบัติงานปราศจากข้อบกพร่องที่อาจเกิดขึ้นในการให้บริการ เพื่อความปลอดภัยของผู้ใช้บริการเป็นสำคัญภายใต้บทบาทหน้าที่รับผิดชอบของวิสัญญีพยาบาล หากวิสัญญีพยาบาลมีผลการปฏิบัติงานในระดับต่ำ อาจกระทบต่อความปลอดภัยและคุณภาพชีวิตของผู้ป่วย วิสัญญีพยาบาลจึงต้องปฏิบัติหน้าที่ในการให้ยาระงับความรู้สึกแก่ผู้ป่วยด้วยความระมัดระวังรอบคอบ แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างถูกต้อง ผู้ป่วยปลอดภัยและไม่เกิดภาวะแทรกซ้อนจากการให้ยาระงับความรู้สึกตามมาตรฐานของสถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลที่กำหนดไว้คือ S_2 : Safe Anesthesia ซึ่งเป็นแนวทางปฏิบัติเพื่อให้ผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดและได้รับการระงับความรู้สึก ได้รับความปลอดภัยและค้นหาความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการระงับความรู้สึก

การศึกษาระดับการเรียนรู้ด้วยตนเองของวิสัญญีพยาบาล โรงพยาบาลทั่วไป สังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีค่าคะแนนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77, SD = .48$) อภิปรายได้ว่า วิสัญญีพยาบาล โรงพยาบาลทั่วไป สังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีความใฝ่รู้ มีอิสระทางความคิด และมีจิต

วิจัย คือ รู้และรักที่จะค้นหาความรู้ใหม่ ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการและความก้าวหน้าในวิชาชีพ เพราะปัจจุบันความรู้วิทยาการและเทคโนโลยีมีการพัฒนาการที่ก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว มีความรู้เกิดขึ้นมากมายทุกวินาที เช่นเดียวกับทางด้านทางการแพทย์และการพยาบาลมีการพัฒนาที่ก้าวหน้ามากขึ้น ทั้งด้านยาและวิธีการรักษา ซึ่งวิชาชีพพยาบาลเป็นสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพสาขาหนึ่งที่ต้องมีการติดตามความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้นตลอดเวลา พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอย่างรู้เท่าทัน ซึ่งวิสัญญีพยาบาลให้บริการการระงับความรู้สึกจำเป็นต้องมีการตื่นตัวพัฒนาความรู้ความสามารถการปฏิบัติงานการพยาบาลเปิดโอกาสตนเองในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ทางทางการแพทย์ที่เปลี่ยนแปลงก้าวหน้าไปอยู่เสมอ มีการฝึกทักษะความสามารถการเรียนรู้พัฒนาคุณภาพการรักษาพยาบาลการระงับความรู้สึกแก่ผู้ที่มารับบริการทั้งในภาวะปกติหรือมีภาวะโรคแทรกซ้อน โดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ มีการจัดระบบในการเรียนรู้ของตนเอง วางแผนจัดลำดับความสำคัญของงานได้อย่างเหมาะสม และตั้งใจที่จะบรรลุเป้าหมายและประเมินผลนั้นได้ด้วยตนเองตลอดจนสามารถวิเคราะห์จุดอ่อนจุดแข็งในการเรียนรู้ของตนเองได้ รวมทั้งบทบาทหน้าที่ของวิสัญญีพยาบาลต้องมีการจัดการประสานงานในทีมสุขภาพ เพื่อให้ผู้รับบริการและครอบครัวได้รับการแก้ไขได้ทันเวลาที่ มีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง พัฒนาศักยภาพของผู้ป่วยและญาติหรือผู้ดูแลให้สามารถดูแลตนเองและเป็นที่ยึดพิงพากันเองได้อย่างมีประสิทธิภาพเหมาะสมกับวิถีชีวิตของตนเองโดยใช้วิธีหลากหลาย ได้แก่ การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ การสอนและชี้แนะ การติดต่อสื่อสารเพื่อการเรียนรู้อย่างมีวิจารณญาณ¹² มีการวางแผนสำหรับการเรียนรู้เพิ่มเติมร่วมกับผู้อื่น เพื่อที่จะรักษาคุณภาพ มาตรฐานวิธีการปฏิบัติงาน และการให้การพยาบาลด้านวิสัญญีที่ดีไว้อย่างต่อเนื่อง

การศึกษาระดับภาวะผู้นำของหัวหน้ากลุ่มงานการพยาบาลวิสัญญี โรงพยาบาลทั่วไป สังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีค่าคะแนนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68, SD = .54$) อภิปรายได้ว่าภาวะผู้นำของหัวหน้ากลุ่มงานการพยาบาลวิสัญญีโรงพยาบาลทั่วไป สังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีบทบาทสำคัญในการปฏิบัติงานของวิสัญญีพยาบาล เพราะเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับบุคลากรทุกประเภท ทุกระดับ โดยกระตุ้นให้ปฏิบัติตามตระหนักถึงโอกาสหรือปัญหา และร่วมกำหนดวิสัยทัศน์ให้เกิดสิ่งใหม่ ๆ ในองค์กร อีกทั้งยังมีความสำคัญอย่างยิ่งในการชักจูงและสร้าง

พึงพอใจในงาน ความรู้สึกชื่นชอบ และเจตคติทางบวกต่องาน บุคลากรเต็มใจปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ สอดคล้องกับการศึกษา ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของหัวหน้าหอผู้ป่วยมีความสัมพันธ์ทางบวก กับความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลประจำการ หน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักโรงพยาบาลของรัฐกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05⁹ นอกจากนี้ยังกระตุ้นให้ ผู้ตามมีความต้องการ ผลและความพึงพอใจมากกว่าที่เป็นอยู่ ทำให้ผู้ตามช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการยกระดับขวัญและแรงจูงใจของแต่ละฝ่ายให้สูงขึ้นเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ภายในกลุ่ม และผู้นำการเปลี่ยนแปลงจะกระตุ้นผู้ตาม ให้ตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้น ทำให้ผู้ตามมีความต้องการหา แนวทาง ใหม่ ๆ เพื่อหาข้อสรุปใหม่ที่ดีกว่าเดิมอย่างสร้างสรรค์ จัดลำดับความสำคัญของปัญหาอย่างเป็นระบบ กระตุ้นให้ผู้ตาม แสดงความคิดเห็นและเหตุผลสร้างเจตคติที่ดีและการคิดในแง่ บวก มีการถ่ายทอดวิสัยทัศน์และเป้าหมายขององค์กรได้อย่าง ชัดเจนทำให้วิสัญญีพยาบาลมองข้ามผลประโยชน์ของตนเกิด ความพยายามทุ่มเทการทำงานอย่างเต็มที่เพื่อวิสัยทัศน์ของ องค์กร

2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้ด้วยตนเอง ภาวะผู้นำของหัวหน้ากลุ่มงานกับการปฏิบัติงานของวิสัญญี พยาบาล โรงพยาบาลทั่วไป สังกัดกระทรวงสาธารณสุข

2.1 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้ด้วย ตนเอง กับการปฏิบัติงานของวิสัญญีพยาบาล โรงพยาบาลทั่วไป สังกัดกระทรวงสาธารณสุขพบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกระดับ ปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .32$) อภิปรายได้ว่า การเรียนรู้ด้วยตนเองส่งผลให้วิสัญญีพยาบาล มีความรู้ ความสามารถ และมีการพัฒนาทักษะใหม่ ๆ อยู่เสมอ สามารถก้าวทันกับความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เปลี่ยนแปลง มีความมั่นใจในศักยภาพของตน และสามารถปฏิบัติงานการ พยาบาลด้านวิสัญญีได้อย่างเต็มความรู้ความสามารถ ซึ่งวิชาชีพ พยาบาลเป็นสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพสาขาหนึ่งที่ต้องมีการ ติดตามความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้นตลอดเวลาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่บุคลากรทางการพยาบาลจะต้องมีการตื่นตัวและจะต้องมีการ พัฒนาวิชาชีพการพยาบาลอยู่เสมอเพื่อที่รักษาคุณภาพ มาตรฐานวิธีการปฏิบัติให้การรักษาพยาบาลที่ดีไว้ วิสัญญี พยาบาลเป็นบุคลากรทางการพยาบาล ที่ทำหน้าที่ให้ยาระงับ ความความรู้สึกทั่วไป (General Anesthesia) ภายใต้ผู้ประกอบ วิชาชีพเวชกรรม แต่การพยาบาลด้านวิสัญญีไม่ใช่การปฏิบัติงาน

ประจำ การพยาบาลเกิดขึ้นจากการวิเคราะห์ปัญหาและ ความต้องการทางการพยาบาลของผู้ป่วยหรือผู้รับบริการ โดยใช้ศาสตร์ทางการพยาบาลเป็นพื้นฐานร่วมกับการใช้องค์ ความรู้ใหม่ ๆ เกี่ยวกับวิสัญญีวิทยาในการปฏิบัติงานเสมอ จึงจำเป็นต้องใฝ่รู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง รวมถึง การประยุกต์ใช้แหล่งประโยชน์ที่ช่วยสนับสนุนให้การปฏิบัติ งานการพยาบาลด้านวิสัญญีให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้องค์กรมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และคงไว้ซึ่งคุณภาพ และมาตรฐานการพยาบาลสอดคล้องกับการศึกษา การเรียนรู้ ด้วยตนเองมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกสูงสุดต่อการปฏิบัติงาน ของบุคลากรทางการแพทย์และการพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05⁷ และบุคคลที่มีการเรียนรู้ด้วยตนเองอยู่ ในระดับสูง ซึ่งส่งผลทำให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ตามไปด้วย

2.2 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำ ของหัวหน้ากลุ่มงานกับการปฏิบัติงานของวิสัญญีพยาบาล โรงพยาบาลทั่วไป สังกัดกระทรวงสาธารณสุขพบว่า มีความ สัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ($r = .44$) อภิปรายได้ว่า ภาวะผู้นำของหัวหน้ากลุ่ม งานเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติงานของวิสัญญีพยาบาล มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนให้วิสัญญีพยาบาลมีความ สามารถในการดูแลผู้รับบริการทางด้านวิสัญญีวิทยาได้อย่างมี คุณภาพโดยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทำให้ผู้ตามเกิดความไว วางใจ มีความรู้สึกที่ชื่นชม ให้ความจงรักภักดีและความเคารพ นับถือต่อผู้นำจนสามารถส่งผลให้เกิดแรงจูงใจทำงานได้ผล มากกว่าความคาดหวังเดิมที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผล การศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของหัวหน้าหอผู้ป่วย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05¹³

ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติงานของวิสัญญี พยาบาลด้านการควบคุมการติดเชื้อมีการปฏิบัติโดยรวม อยู่ในระดับมาก และเป็นด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น ผู้บริหารการพยาบาลจึงควรส่งเสริมนโยบาย กลวิธี และ มาตรการในการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อมาตรฐาน ในการปฏิบัติงานตามหลักการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อม ในโรงพยาบาลที่เหมาะสม สามารถนำมาปฏิบัติได้จริงในแต่ละ

โรงพยาบาล การแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามประเมินผลการทำงานตลอดจนการฟื้นฟูความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาล บุคลากรทางการแพทย์ปฏิบัติงานได้ถูกต้อง เป็นต้น

2. จากผลการวิจัยพบว่า การเรียนรู้ด้วยตนเองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางกับการปฏิบัติงานของวิสัญญีพยาบาล โรงพยาบาลทั่วไป สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ดังนั้นผู้บริหารควรให้ความสำคัญในการพัฒนาบุคลากรในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เพิ่มพูนความรู้เชิงวิชาชีพ เปิดโอกาสให้วิสัญญีพยาบาลได้แสดงความสามารถของตน เช่น แสดงผลงานนวัตกรรม หรือผลงานวิจัยที่เกิดจากการปฏิบัติงานด้านวิสัญญีวิทยา ซึ่งจะทำให้วิสัญญีพยาบาลเกิดความภาคภูมิใจมองเห็นในความสามารถของตน สามารถเป็นแนวทางในการกระตุ้นให้วิสัญญีพยาบาลคนอื่น ๆ ได้ตระหนักในการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง

3. จากผลการวิจัยพบว่า ภาวะหัวหน้ากลุ่มงานการพยาบาลด้านวิสัญญีที่มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงอยู่ในระดับสูง ซึ่งยังไม่อยู่ในระดับสูงที่สุด ดังนั้นผู้บริหารโรงพยาบาลควรมีการเตรียมความพร้อมและพัฒนาภาวะผู้นำให้กับผู้ที่เป็หัวหน้ากลุ่มงานการพยาบาลวิสัญญี และผู้ที่จ้ะดำรงตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มงานการพยาบาลวิสัญญี โดยมุ่งพัฒนาทักษะภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงให้กับบุคคลดังกล่าว เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานการพยาบาลด้านวิสัญญีและสามารถนำองค์การไปสู่องค์การแห่งคุณภาพ

References

1. Charulaksananan S. Surveillance complications in anesthesia . And factors related to the development of defense systems. Bangkok: College Anesthesiologists of Thailand. 2005. (in Thai).
2. Nurse Anesthetists Association of Thailand and the Office of the Department of Medical Nursing. The main responsibilities and competencies nurse anesthetists. 1st edition. Bangkok: Three commercial growth. 2006. (in Thai).

3. Sawengdee K. Risk Management. Bangkok: one dimension of quality assurance nurse. Journal of Nursing. 1999; 20 (3): 34-36. (in Thai).
4. Supachutikul A. Patient Safety Goals: SIMPLE. Nonthaburi: Institute and hospital accreditation. 2008. (in Thai).
5. Department of Nursing, Department of Medical Services, Ministry of Health. Duties and Responsibilities Performance nurses. Nonthaburi: Cluster policy and strategy development in nursing. 2006. (in Thai).
6. Williamson SN. Development of a self-rating scale of self-directed learning. Nurse Researcher. 2007; 14: 66-83.
7. Indrakamhang A. The influence of factors of adult learning. Personal background and environmental organizations On the performance of healthcare providers. The thesis Ph. D. Formal Education Department, Faculty of Education, Bangkok: Chulalongkorn University. 2005. (in Thai).
8. Bass BM, Riggio RE. Transformational leadership. Mahwah, New Jersey 07430: Lawrence Erlbaum Associates. 2006.
9. Puntongpun N. Relationships between staff nurses personal factors, leadership, job empowerment of head nurses, and job performance of staff nurses, intensive care units, governmental hospitals, Bangkok Metropolis, and to determine variables which could predicted job performance of staff nurses in intensive care units. Master of Nursing Science Program in Nursing Science [Thesis]. Bangkok: Chulalongkorn University. 1999. (in Thai).
10. Yamne T. Statistic: An introductory analysis. 3rd ed. New: Harper and Row. 1973.

11. American Association of Nurse Anesthetists (AANA). Scope and standards for nurse anesthesia practice. 2013.
12. Onsri P. The Instructor's Role toward 21st Century Learning Skills. Journal of the Royal Thai Army Nurses. 2015; 16(3): 8-3. (in Thai).
13. Wattana P. Relationships between transformational leadership of head nurses, lifelong learning, job performance of professional nurses, private hospitals, Bangkok Metropolis. Master of Nursing Science Program in Nursing Science [Thesis]. Bangkok: Chulalongkorn University. 2508. (in Thai).